

3. *Вишневецький О.* Людина в концепції традиційно-християнського виховання // Виховання молодого покоління на принципах християнської моралі в процесі духовного відродження України: Наукові записки. – Т. III. – Острог, 2000. – 639 с.
4. *Зеньковський В.* Проблемы воспитания в свете христианской антропологии / В. Зеньковський – Москва, 1996. – 272с.
5. *Пестов Н.* Православное воспитание детей / Н. Пестов – Санкт-Петербург, 1999. – 152 с.
6. *Ушинский К.* Труд в его психическом и воспитательном значении. Семейное воспитание. Хрестоматия / К.Ушинский – Москва, 2001. – 408 с.
7. *Шестун Е.* Православная педагогика / Е. Шестун – Самара, 1998. – 576 с

Ольга КРАВЕЦЬ

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ВИПЕРЕДЖАЮЧОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Зміни, що відбуваються сьогодні в суспільному житті, вимагають розвитку нових педагогічних технологій, що орієнтуються на індивідуальний розвиток особистості, навичок самостійного навчання, формування вміння чітко вирішувати поставлені завдання. Такий підхід спонукає до впровадження в освітній процес альтернативних методів і форм освітньої діяльності. Серед них є технологія випереджаючого навчання.

Випереджаюче навчання побудоване за таким принципом, за яким основне засвоєння нового матеріалу учнями відбувається вдома, а під час аудиторної роботи виділяється на виконання завдань, вправ, проведення лабораторних і практичних досліджень, індивідуальних консультацій викладача. Уперше цей принцип був запропонований Джонатаном Бергманом та Аароном Самсом учням Вудландської школи в штаті Колорадо (США) у 2007 році. Учителі природничих наук почали створювати короткі відеоуроки з матеріалами для лекцій, які учні самостійно переглядали вдома. Такий матеріал був розрахований на лабораторні роботи, а також доповнювався відповідями на питання учнів [1]. Такий принцип навчання є актуальним в умовах дистанційної освіти.

Ідея випереджаючого навчання полягає в попередньому ознайомленні учнів удома з новим навчальним матеріалом за підручником, а на уроці відбувається короткий розбір проблемних моментів, закріплення теоретичних знань і вироблення практичних навичок. Оцінювання засвоєння нового матеріалу проводиться в кінці того ж самого уроку за допомогою виконання завдань у робочому зошиті, комп'ютерного тестування тощо [2].

Не існує єдиної моделі випереджаючого навчання. Термін «випереджаюче» або «перевернуте» навчання широко використовується для опису структури практично будь-яких занять, які базуються на перегляді попередньо записаних лекцій з подальшим їх обговоренням безпосередньо на занятті. В одній загальній моделі студенти можуть переглядати кілька лекцій, що тривають по 5-7 хвилин кожна. Онлайн-опитування або завдання можуть перериватися для перевірки засвоєння пройденого матеріалу. Пряма реакція на опитування і можливість повторного перегляду лекцій допоможуть прояснити незрозумілі моменти.

Викладачі можуть проводити на занятті обговорення матеріалу або перетворити заняття у студію, де учні створюють, співпрацюють і реалізують на практиці те, що вони дізналися з лекцій і спостерігали за межами аудиторії. Педагоги пропонують різні підходи до реалізації випереджаючої технології навчання. Вони можуть організувати учнів у спеціальну робочу групу, щоб вирішити проблему, над якою працюють кілька учнів. Оскільки такий підхід передбачає собою загальні зміни в навчальному процесі, деякі викладачі застосовують тільки окремі елементи з випереджаючої технології навчання або використовують декілька перевернутих уроків протягом всього процесу навчання [3].

Важливо визначити переваги та недоліки такої системи навчання. Основна перевага технології випереджаючого навчання полягає в тому, що активізується пізнавальна діяльність учнів, вони вчаться самостійно вирішити навчальну проблему або працювати в групі. У той же час спільні проекти можуть сприяти соціальній взаємодії між учнями, полегшуючи процес сприйняття інформації один від одного. Викладач виступає у ролі організатора та тьютора навчального процесу.

У випереджаючій технології є й інші переваги. Так, наприклад, переглядаючи відеолекції вдома, учні самі вибирають ту швидкість навчання, яка їм найбільше підходить. Вони можуть зупинити відео або переглядати заново певні його аспекти стільки разів, скільки їм потрібно. Цей спосіб особливо корисний для вразливих учнів, які відстають під час звичайного темпу навчання (наприклад, ті, хто навчається не рідною мовою або в кого є труднощі з навчанням).

До того ж, використання часу, відведеного для уроку, на групові проекти сприяє відчуттю рівності серед учнів. Багато з них бояться групової роботи лише тому, що кілька учасників групи змушені будуть тягнути всю діяльність на собі. Але чим більше часу виділятиметься на групові проекти, тим меншим буде цей несправедливий тягар, а відповідно, покращиться взаємне навчання.

Недоліками даного методу є те, що викладачам потрібно виділяти чимало часу на те, аби записувати відеолекції, та ще й настільки цікаві, щоб учні справді переглядали їх вдома. Однак, цю проблему можна обійти, якщо опрацьовувати письмові завдання під час занять, що звільнить викладача від перевірки письмових робіт у позаурочний час, а, відповідно, дасть змогу записувати лекції.

Що ж стосується учнів, то вони повинні мати усе необхідне обладнання: комп'ютери або мобільні пристрої і надійне підключення до Інтернету, – щоб дивитися лекції вдома. Таке обладнання не з дешевих, тому в учнів з родин з низьким доходом можуть виникнути труднощі при впровадженні цієї моделі. Більше того, учням може здаватися, що вони вже отримали усю потрібну інформацію вдома і можуть пропустити заняття.

Студенти закладів вищої освіти, за словами організації EDUCAUSE, можуть обурюватись: «Чому це вони платять гроші за те, що можуть і так знайти в Інтернеті?». Звичайно ж, педагоги можуть змінити такі погляди студентів, пояснивши, яким чином робота на вищому рівні пізнавальної діяльності впливає на їх розвиток, а також пропонуючи навчальну діяльність на заняттях цікавою, захоплюючою та продуктивною.

Однак, незважаючи на вищезгадані недоліки, модель випереджаючого навчання продовжує ставати все популярнішою. Багато вчителів на власні очі побачили як ця педагогічна модель змінює клас, наповнюючи його творчістю, співпрацею і вдумливими дослідженнями. Тому педагогам, які вже втомились від традиційних уроків, варто спробувати технологію випереджаючого навчання [4].

Проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що використання технології випереджаючого навчання сприяє активізації пізнавальної діяльності учнів та навчальної діяльності викладачів. Короткі навчальні відеолекції дозволяють учням просуватися по темі в зручному для них темпі, перемотуючи запис для повторного перегляду важливих моментів і пропускаючи ті частини, матеріал яких їм вже знайомий. Все це сприяє тому, що учні приходять на заняття підготовленими до використання програмного забезпечення і в змозі робити творчі проекти спільно з іншими учнями. Дана технологія має ряд своїх недоліків, але переваги теж суттєві. Технологія випереджаючого навчання призводить до значного зсуву пріоритетів від простої подачі матеріалу до роботи над його вдосконаленням.

Список використаної літератури

1. Технологія випереджаючого навчання. URL: <http://universum.kiev.ua/index.php/2009-09-18-12-57-46/2015-03-24-13-40-00/253--qq-.html>.

2. Перевернуте навчання як одна з ключових тенденцій освітніх технологій сучасності. URL: <http://klasnaocinka.com.ua/uk/article/perevernute-navchannya-ya-odna-z-kliuchovikh-tend.html>
3. Перевернуте навчання. URL: http://phys.ippo.kubg.edu.ua/?page_id=517
4. П'янківська І. В. Застосування технології «переверненого навчання» у викладанні дисципліни «Лексичний менеджмент». *Сучасні технології викладання англійської мови та інтерпретації текстів світової літератури* : матеріали II Всеукр. наук.-практ. заочної Інтернет-конф. з між нар. участю. 2016. Київ. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2016/>

Олена ПАВЛЕНКО

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

На сьогодні вивчення іноземних мов є гострою проблемою. Оскільки наука є прогресивною та не стоїть на одному місці, процес удосконалення техніки та штучного інтелекту непинно розвивається, але найефективнішого методу так і не було виведено. При досить великій потребі вивчення мов, не у всіх є прогрес у вивченні та вдосконаленні іноземних мов.

З початку заснування шкіл та навчальних закладів викладачі постійно вдосконалювали професійні навички в педагогіці, а саме намагалися пристосовувати загальноприйняті методи навчання до певної категорії людей, для яких необхідне знання іноземної мови.

Так, у період перших шкіл знання іноземної мови не було обов'язковим. Цей предмет використовували, як загальнорозвиваючий та намагалися розвивати ним не лише навички розуміння та говоріння мовами, а намагалися покращити аналітичне читання, логіку та логічне мислення. Тобто в ті часи спроби навчання іноземній мові були даремні, оскільки не мали певного успіху через використання недоцільних методів щодо розвитку компетентностей, що показують володіння мовами.

Наприкінці XVII ст. – на початку XIX ст. були перші спроби окреслити певні закономірності у застосуванні методів викладання іноземних мов. У той період не було гострої необхідності працювати над ними старанно, тому ці методи не є фундаментальними сьогодні.

Першим методом, який був представлений у ті роки, був граматико-перекладний метод. Тоді була потреба у суспільства доносити лише власні думки до інших і зазвичай це виконувалося в письмовому вигляді. З лінгвістичного боку цей метод базувався на греко-римській теорії мови. В кінці XVII ст. була єдина мета – написання основи граматики мови, яка б була схожою до системи написання граматик латинської на грецької мов. З психологічної точки зору ця методика пов'язана з асоціативною психологією Д. Гартлі. За основу було взято асоціації зі схожістю, з місцем, часом та ін. [1].

Ціллю такого способу було повноцінне навчання граматиці, яке засноване на асоціаціях. Можна сказати, що письмова мова була досить широко розвинена, але аспект розмовної мови був відсунутий на останній щабель.

Наприкінці XIX ст. відбулися певні зміни, а саме гостро не вистачало людей, що знаються на розмовній мові. Тому викладачі почали змінювати методику навчання. Відтепер вносилися корективи в уроки та використовувалися вправи на вимову та спілкування на елементарні теми. Але й такі зміни не стали досить впливовими.

На зміну граматико-перекладному методі прийшов текстуально-перекладний. На наступному етапі досить широко розповсюджено читання текстів в оригіналі; людей, які вміли це робити, цінували всюди.

Основною метою такого методу було навчання не тільки читанню, граматики та письму, а й приділення великої уваги якості вимови та усному говорінню.